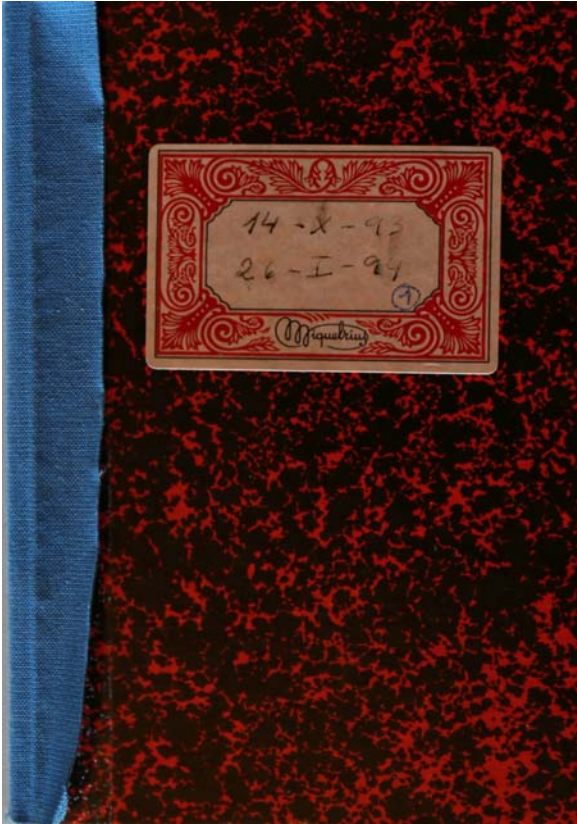

Diataris inèdits

21.X.93.B.

Vaig al cinema, als Verdi, a Gràcia. Una pel·lícula de Bertrand Tavernier sobre un grup de policies de la Brigada d'Estupefaccions de París. To realista. Pel·lícula correcta. A la tornada m'adono que a Gràcia cada dia hi ha més restaurants. Tots amb el mateix aspecte precari - com si no s'haguessin tret de sobre que fa quatre dies eren un taller mecànic, una rewalleria o una fusteria - i amb la mateixa sospita de menjar-li poc, mal cuinat i car. Tot pura pretensió. Res a veure ha de tant vulgar avui dia a B., com obrir un restaurant a Gràcia. — Havent sopat escolto música. Els

20.IV.94

Al matí i primera hora de la tarda continuo la lectura de "El guepard", amb admiració veixent. Tot és ben mesurat en aquest llibre, fins l'extensió dels capítols, que és l'adequada per donar un bon ritme de lectura. Així, llegir "El guepard", mentre a flonxa queia aquella pluja de primavera que combina els veixats i les estones i les estones de pluja fina i calmada, ha estat un gran plaer íntim. "El guepard" m'ha fet un gran bé, com l'aigua a aquesta terra, que es queda tendra, receptiva, fèrtil.

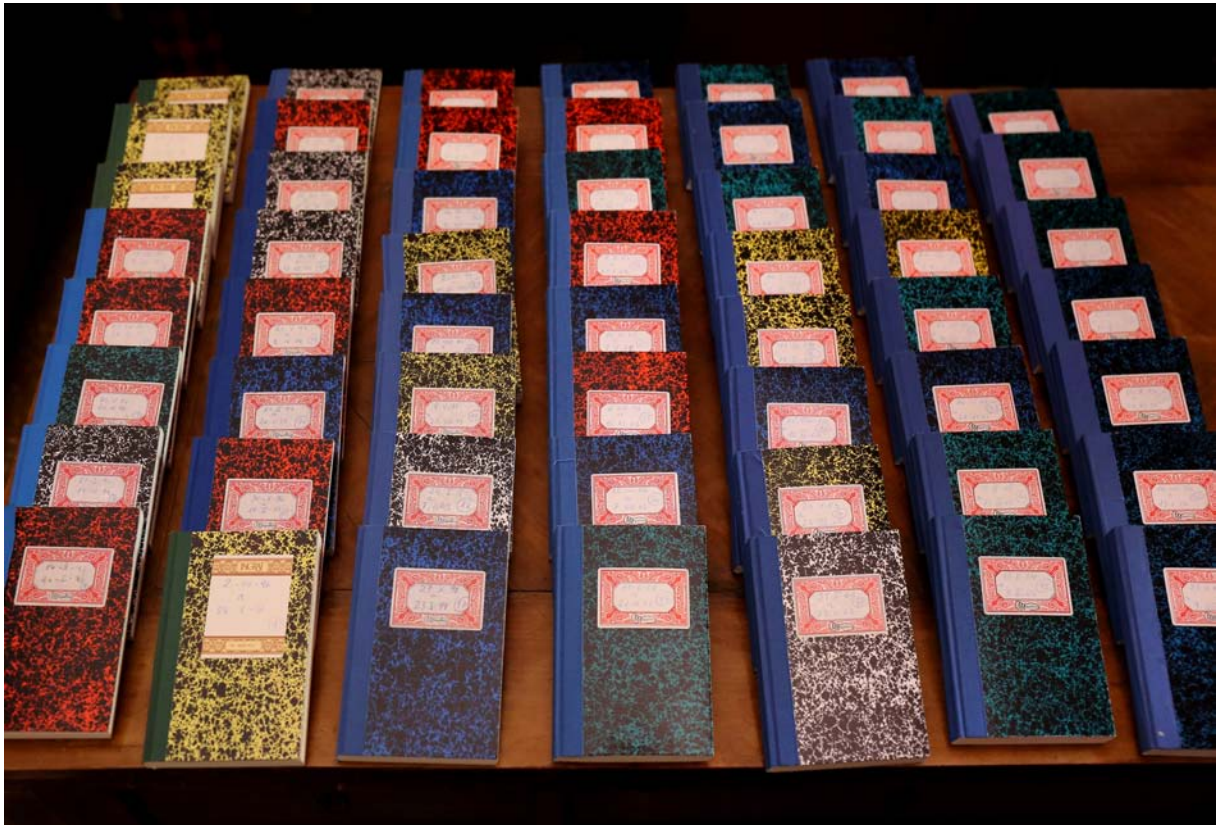
21.IV.94

Al matí, lectura de dampeduna. A la tarda, a Girona. Primer algun gestions. Després, a la Mercè, a la conferència de Fernando Savater sobre Nietzsche. Savater en diu una "charla" i en realitat és això; molt lluny del to acadèmic i solemne de dyuch. Sembla que les condicions de la "charla" són una certa informalitat i una tendència a la divagació. Savater balla per un peu, però com que coneix Nietzsche la seva dansa té una certa amenitat, encara que se'n vagi d'una banda a l'altra i no defugui cap tòpic. Una estona entretinguda, doncs, però potser no saire res més.

26. I. 01

Dia passat enmig del nefredat. Al matí no m'he pas aixecat gaire d'hora, he esmorzat i m'he posat a la feina. He escrit un "escaire" i he repassat el que ja tenia escrit d'anit. Quan els he tingut tots dos a punt els he enviat el diari per E-mail i la cosa, sorprenentment, ha funcionat. Avui, doncs, per primer cop, he enviat articles per E-mail al El Pont. Bé... Després m'he posat a treballar en "el príncep... fins a l'hora de dinar. A la tarda, tot i que no feia gaire bon temps i estava constipat, he volgut anar a taller i deixar a punt les canyes bones, perquè han anunciat que vdran plujes i bé

calia treure-les de prop del camí, escapar-les i aixecar-les. És el que he fet, i fins i tot he portat la gossa fins a l'el·lè i a l'an leina. He passat el vespre a casa, llegint l'article sobre "Nacionisme", tan aclaridor, que va publicar Isaiah Berlin. Potser entra massa la seva anè·si en el nacionisme alemany, però el que diu, com a crítics generals és molt exacte i d'una aplicació pràcticament perfecta a Catalunya. Al vespre sopem amb m. i vaig a dormir no gaire tard, amb una única de caparassa i molta rajera de nas. (Al matí m'ha truncat en Bruñera, exalcalde socialista de l'Escola, per convidar-me a una trobada, dilluns, a G., amb el secretari general del PSC, Montilla. Li he dit que hi aniria...)

ven i omplint-ne els dipòsits de
dalt per tenir aigua a la casa.
A la tarda vauen F. i D. M'ar-
vibo jun a G., conduint D, per
enviar des de casa seva l'anti-
de a El Pont. Sort que el tenia
escrit des d'ahir al matí. Després,
torno cap a casa i m. se'n va
amb els cap a G. però no pas-
sar una mitja hora a casa.
De telèfon tampoc no en tenim
des d'ahir, ni fix ni mòbil.
Cap a 2/4 de 8 del vespre, torna
a venir el llum. Truco a E. per
dir-li-ho. Ara veurè que a
ells se'ls ha espatllat la calefac-
ció. El dijous, amb D., acon-
seguim tornar adreçar el problema
del nou i que torni a funcionar

el motor de l'aigua. Tot plegat,
però, molt precari i provisional.
Vuit dies després de la gran
nevada, el diàlumn 15, encara
quedava ven pels vacans obacs.

Fi darrera entrada, 9/3/2010.

